

פנינים נפלאים ומתוקים על הפרשה

זרע שמשון

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

פרשת בלק תשפ"ו • גליון 402

תורת שמשון

על ידי המזוזה מרחיקים ומפרידים את המיתה

הטעם שבית מדרש פטור מזוזה • מהו סגלת האמת?

'מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל' (כד, ה): יש לדקדק הרי לכאורה היה די לומר 'טבו אהליך יעקב' ותבת 'מה' מיתרת היא. מעט מן האור הפנימי חושף לנו רבנו ומסביר, עפ"י מה שכתבו המקבלים סוד המזוזה טמון ורמוז באותיות מזוזות - זו מות. ועוד הוסיפו, שהאמצע של אותיות מ-ת [מ"ם שבתחלת תבת מזוזות ותי"ו שבסוף תבת מזוזות] הן זו זו' גמטריא כ"ו מספר של השם הוי"ה. ורמזו על כך בספר הזהר (ח"ב לו, א) שזה מענין כתב שמי על

פתחיה. כלומר שם הוי"ה מרחיק ומפריע את המות מדיירי הבית. זאת ועוד, עמק פונת הדין שאמרו בגמרא (יומא ה, א) בית הפנסת פטורה מן המזוזה, משום ששם אין מות ואין צרך להרחיקו ולהפרידו, כי אדרבא שם הוא מקום החיים (ראה ברכות ה, א).

ועתה יובן מה שדקדק הכתוב לומר 'מה טבו אהליך יעקב', תבות 'מה טבו' בגימטריה ס"ח כמספר 'חיים', והיינו לרמז ש'אהליך יעקב' והיינו בתי כנסיות שבני ישראל קובעים שם את תפלתם ולמודם הרי הם מקום החיים, ואינם צריכים מזוזה.

ולכן נקט הכתוב 'אהליך יעקב', ובכך רומז על מדתו של יעקב מדת האמת וכמו שכתוב (מיכה ז, כ) 'תתן אמת ליעקב'. תבת אמת מרכבת משני חלקים א-מת. אות אל"ף כידוע לידועי ח"ן מצטירת ונעשית מאותיות יו"ד וא"ו יו"ד שהם בגימטריא כ"ו כמנין שם הוי"ה, כלומר שעל ידי שמו יתברך נעשה 'אמת'. וכפי שהגמרא אומרת שהאמת מתקיימת ואינה נופלת, כלומר שעל ידי מדת האמת שהיא נר לרגליהם, יש להם קיום ומתגברים על

המיתה [וראה סנהדרין צז, א]. ולכן יעקב שמדתו אמת, לא מת, כפי שאמרו בגמרא (תענית ה, ב) יעקב לא מת.

ונתפנן בלעם לרמז לבני ישראל, שעל ידי כחו וזכותו של יעקב אבינו מרחיק מהם את המיתה. ('זרע שמשון' פרשתינו אות ה)

באור שנוי מטבע לשון הפסוק

מתי הצטרעה ידו של משה? • מתי ברפת המברך תחול?

כ' ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר' (כב, ו): יש להקשות מדוע לענין הברכה כתוב 'מברך' בלשון הוה, ולענין הקללה כתיב 'יואר' לשון עתיד.

רבנו מסיר את הלוט ומבאר עפ"י מה שפרש רש"י (שמות ד, ז)

שבתחלה כתיב 'ויצאיה ונהג ידו מצרעת כשג' משמע שרק אחר שהוציאה לגמרי נעשית מצרעת, ולבסוף כתוב 'ויצאיה מחיקו ונהג שבה כבשרו' משמע שכשהתחיל להוציאה מחיקו, אף שעדיין לא הוציאה לגמרי כבר שבה כבשרו, שהטעם הוא משום שמדה טובה מרבה וממחרת לבוא ממדת פרענות. ולכן הצרעת שיש בה ענין קללה, לא מהרה לבוא ונעשתה רק אחר שהוציאה לגמרי, אולם רפוי הצרעת שזה ענין ברכה, נעשתה מיד כשהתחיל להוציא את ידו, אף כשעדיין היתה עקר ידו בפנים.

הנה כי כן, גם כאן בענין הברכה, כשמתחיל לברך מיד חלה הברכה עוד לפני שסיים אותה, ותוך כדי הברכה הרי הוא כבר מברך, לכן 'מברך' בלשון הוה.

אך כשמתקלל, אין הקללה חלה אלא רק לאחר סיום קללותיו, נמצא שרק לאחר שסיים את קללותיו המתקלל יהיה מקלל, לכן כתיב 'יואר', כי בשעת הקללה הוא עדין אינו מקלל, שהרי לא מקדימים פרענות ורע. ('זרע שמשון' פרשתינו סוף אות א)

לומדים
זרע שמשון
חדש!
ספר זרע שמשון
בכרך אחד

תורמים
ורואים ישועות
אל תחמיצו!

02-80-80-500
347-496-5657

הספר שמחולל פלאות.
אלמים נושעו בהבטחתו.

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

מיכאל בן פרחח לפיטא שליטת והחלפת מחרת ומלאת ואריכות ימים

התורות החפצה בעיניו שמוח לעשייתו מרחה ומלאת והפצתו בכל

ברוך צבי נסים בן שושנה לאה להפצתו מרחה בכל עסקיו מקרוב

חיים דוד בן עשיא וזוגתו צביה רחל בת רבקה שיבו להפצתו ומרחה בלא גבול ומרחה

מרחה בשפע מתוך הרחבת הרחבה והפלא ה' כל משאלת לבם לשמוח

מרדכי בן רחל לישועת והפצתו בכל הענינים בריאות אחרת מרחה בשפע מתוך מנוח והנוח והנפשו

בלי שום חפזות וירושות ושיבשוש משרות טובות מקרוב ממש

אשר אנשיל דוד הלוי בן גלי' לעשיית ואחרת והפצתו בפניו כל ששירי הברכה

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

עלי אדילה בת שרה ע"ה אמונו נפטר י"ח חשו.

הקדש ע"י בנה מניחן אמונו ח"ו - לזכות ולמנוח בכל

עלי אברהם פורת בן טא"ר רחל ז"ל נפטר י"ח חשו השלח, והקדש ע"י בנו קטום פורת להפצתו ומרחה

משה אהרון בן שמעון ז"ל נפטר י"א סיון תשנ"ד

עלי האשה הנפיקת דורה בת אסתר ע"ה נפטר י"ח חשו תשס"ז

עלי עובד ה' ומוחל חרבים רבי בנימין בן חביבה יוספה שרה שרונה זצ"ל נפטר י"ח טבת תשס"ז

שלימה בן שרה לפיטא שליטת והחלפת מחרת ומלאת ואריכות ימים

ברכת המחבר
מתוך הקדמת הספר

בלעם היה צר עין ולא רצה להאכילם

ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן ה' לתתי להלך עמכם (כב, יג):

האור החיים הקדוש זלה"ה מבאר יפה מה שדקדק הכתוב לומר ויקם בלעם בבקר: שבא הכתוב להודיע צרות עינו של בלעם שמהר לשלחם מיד בבקר קדם הגעת זמן האכל, הפך מנדיבות אבי הנערה פלגש בגבעה (שופטים יט, ה), שאמר לחתנו שעמד ללכת בבקר סעד לבד פת לחם ואחר תלכו, כי זה הרשע הוא מקור הצרות עין, ומיד כשקם בבקר שלחם ואמר להם שילכו לארצם, כי חש שיתעכבו בעיר וסעודתם עליו.

לחגור ההליכה קשה בבקר

ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במוות בעל ויבא משם קצה העם (כב, מא):

מדקדק האור החיים הקדוש זלה"ה: מפני מה נאמר כאן ויהי שהוא לשון צער. ומתרא, לפי שהיה בלעם חגר ברגלו, וכפי טבעיות הרגל בחושי הרקבת בני אדם, אדם קוץ לא יתפונן בו רגל הצולע ללכת בבקר, ובנדאי שלא יוכל לעלות במוות, ואולי לזה נתפונן הכתוב בתבת ויהי שהוא לשון צער, אוי לו לבלעם, וטעם הצער הוא בשביל היות הדבר בבקר, שאז ההליכה קשה עליו. ולפי שלא היה יכול ללכת תכף ומיד, היה בלק לוקח אותו בידו וסומכו להעלותו, וזה מה שאמר הכתוב ויקח בלק את בלעם ויעלהו במוות. בלק לא היה יכול לישן עוד יש לבאר במה שדקדק הכתוב לומר 'בבקר', להודיע שגדדה שנת בלק, כי מדרך המלכים להיות על מטותיהן עד שלש שעות כמו שאמרו בגמרא (ברכות ט, ב), ובלק כבר בהיות הבקר עמד ולקח את בלעם ויעלהו במוות וגו'. בלק בדקא לקח בבקר עת כעסו של הקב"ה עוד יש לומר בטעם הכתוב ויהי בבקר, על

הלולת האור החיים הקדוש זלה"ה

קשריו עם רבנו הזרע שמשון זלה"ה ואחיו מוה"ר שמואל נחמני זלה"ה • בבית המדרש זרע שמשון יערך סעודת הלולא מרוממת בהשתתפות אברכי הכוללים ומשתתפי השעורים

ביום שלישי ט"ו תמוז חל יומא דהלולא של רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה, שחי בתקופת רבנו הזרע שמשון זלה"ה, שאף הכירו והעריכו. אחיו של רבנו הזרע שמשון, הלא הוא מוה"ר רבי שמואל נחמני זצ"ל, נמנה כחד מבני היכלא של בעל ה"אור החיים" זלה"ה, ואף עלה לארץ הקדש עם חבורת הקדש פנסת ישראל שיסד האור החיים.

לאחר פטירתו של רבי שמואל, שגר מרן בעל האור החיים הקדוש אגרת אל פקידי מדרש פנסת ישראל שיודיעו לרבנו בעל הזרע שמשון זלה"ה, את האבל והכאב של החבורה הקדושה, הוא אף כותב שדאג לקבר את רבי שמואל במקום מכבד, ואף דואג להמשך קיום בני משפחתו.

מדי שבוע בליל ששי מתקיימים שעורים לארך הלילה בבית המדרש זרע שמשון בו לומדים בספר זרע שמשון ונוסף עליו בדקות האחרונות של כל שיעור מתקנים למיד בספר אור החיים, לכבוד ההלולא יערך בהיכל בית המדרש סעודת הלולא מרוממת ביום שני בלילה לאחר תפלת ערבית [מנין קבוע בבית המדרש בשעה 20:30].

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

דרך מה שאמרו בגמרא (ע"ד, ב) ששש של שעות ראשונות שבבקר הקב"ה כועס. לכן אמר ויהי בבקר, ודקדק לומר ויהי בבקר, לשון צער, פרוש זמן שה מתפעס על עולמו שהוא בבקר בדקא אז לקח את בלעם שהיה בקי לכוון את השעה הזאת.

בלעם רמז כנגד ארבע כתות הצדיקים

כנחלים נטיו כגגת עלי נהר פאהלים נטע ה' פארזים עלי מים: (כב, ו)

רבנו האור החיים הקדוש זלה"ה כתב לבאר שפסוק זה מדבר כנגד ארבע כתות הצדיקים שבעם ה'.

א. הוא כשמואל הנביא שהיה מסבב כל ארץ ישראל ללמד ישראל תורה ומצוות בכל שנה ושנה כאמרם ז"ל (שבת נו, א).

ב. הם הצדיקים הקבועים לתלמוד תורה, ללמוד וללמד ולהורות משפט.

ג. הם הלומדים תורה לשמה, להשכיל ולהבין אמרי נעים. אולם הם אינם מלמדים לאחרים תורה.

ד. הם המהזיקים ידי לומדי תורה, ויוצאים למלאכתם להביא פרינסה לביתם.

וכנגד ארבע כתות אלו דבר בלעם, וכך אמר: כנגד כתו של שמואל אמר - "כנחלים נטיו", שהם עושים כנחל הזה שנוטל מימיו מקום למקום לשנות מנונו.

וכנגד כת שניה אמר - "כגגת עלי נהר", כגן הזה שהוא נטוע, וכל הרוצה להנות יבא ויהנה.

וכנגד כת השלישית שהם לומדין לעצמן ואין בהם כח להשפיע לאחרים אמר - "פאהלים נטע ה'", כיעקב איש תם יושב אהלים ללמוד לעצמו, ואמר לשון נטיעה, כנטיעה הזאת שכל שהיא מתישנת מוסיף שרשים ואחיזה ביניקתה, כמו כן לומדי תורה כל זמן שמאריך בעסק התורה תוסיף להשתרש נפשו בה.

וכנגד כת הרביעית אמר - "כפארזים עלי מים", ארזים רמז לעשירי עם, בעלי קומה בעלי כח וגבורה בעולם הזה, אבל אין עושים פירות בתורה לפי שאינם לומדים בתורה.

